

Sygn. akt: WO 4/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Edward Matwijów

SSN Jerzy Steckiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron, w Izbie Wojskowej, wniosku Wojskowego Sądu Okręgowego w P. o przekazanie zażalenia ppłk. rez. M. L. na postanowienie prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 4 kwietnia 2014 r., o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie poświadczenia nieprawdy w protokole posiedzenia przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w P., tj. o czyn określony w art. 271 § 1 k.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, ze względu na interes wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k. p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania zażalenia wniesionego przez ppłk rez. M. L. na postanowienie prokuratora Wojskowej Prokuratury

Okręgowej w P. z dnia 4 kwietnia 2014 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie poświadczenia nieprawdy w protokole posiedzenia przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w P. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na fakt szczególnych uwarunkowań i zależności między sędziami sądu właściwego do rozpoznania zażalenia, a sędzią tego sądu wskazanym w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa, co mogłoby w odbiorze społecznym stwarzać przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania przez tych sędziów wniesionego środka odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k. może nastąpić, gdy występują realnie okoliczności mogące tworzyć przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Analiza pojęcia dobra wymiaru sprawiedliwości wskazanego w tym przepisie, jako przesłanki odstąpienia od ustawowych zasad właściwości sądu, prowadzi do stwierdzenia, że uzasadnieniem dla przekazania sprawy na tej podstawie jest sytuacja, gdy obiektywny, postronny obserwator określonego procesu mógłby wyrażać wątpliwości i zastrzeżenia co do bezstronności sądu i obiektywizmu orzekających w sprawie sędziów. Już sam fakt pojawienia się zastrzeżeń i okoliczności stanowiących ich podstawę, musi zostać oceniony w kontekście przesłanki określonej w art. 37 k.p.k. (por. postanowienie Sądu najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KO 108/13, LEX nr 1425020). Mając na uwadze podniesioną argumentację wskazać należało, że sytuacja, w której ustawowo właściwy sąd miałby rozpoznać zażalenie na postanowienie o odmowie śledztwa, a więc decydować o trafności ustaleń o braku uzasadnionego podejrzenia zaistnienia przestępstwa wskazanego w zawiadomieniu o jego popełnieniu, w którym jako osobę podejrzaną wskazano sędziego tego sądu, może tworzyć w odbiorze społecznym pole do rozważań co do możliwości rozpoznania tej sprawy, przez ten sąd, w sposób obiektywny i bezstronny. Zatem w takiej sytuacji uzasadnione jest przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w tym wypadku Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W., aby nie stwarzać podstaw do formułowania negatywnej oceny wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów orzeczono, jak na wstępie.

